

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/405/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213200391
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3213200391.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO 31 575 951, zastúpeného ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Bratislava, Klincová 37/B, proti odporcovi: H. N., bytom U. nad U., R. XXXX/XX, o zaplatenie 43,72 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 23. mája 2013, č.k. 5C/21/2013-37, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým uplatnil proti odporcovi nárok na zaplatenie sumy 43,72 Eur spolu s 20 % ročným sankčným úrokom zo sumy 43,72 Eur od 14.06.2008 do zaplatenia. Z vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľ ako banka a odporca uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 21.11.2006 a dodatok k nej z rovnakého dňa, ktorá zmluva je podľa svojho obsahu okrem iného aj zmluvou o bežnom účte v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Navrhovateľ na základe zmluvy viedol pre odporcu účet a poskytoval mu s tým súvisiace služby bez možnosti povoleného prečerpania účtu. Navrhovateľ tvrdil, že na účte zostal nepovolený debetný zostatok 43,72 Eur, no ako dôkaz predložil výpis z účtu zo dňa 13.06.2008, podľa ktorého k tomuto dňu bol na účte zostatok 0,00 Sk. Z výpisu z účtu vyplýva, že zostatok odporcu na účte bol vyrovnaný a v tomto výpise je zároveň ako kreditná položka (plusová) uvedená suma 1.317,11 Sk (43,72 Eur). Pokiaľ debetný zostatok na účte mala vyrovnať banka (navrhovateľ) pri uzatvorení účtu, nie je toto z výpisu, a ani z iného listinného dôkazu preukázané. Navrhovateľ tak v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, aké obraty boli uskutočnené na účte odporcu, a že konečný zostatok tak bol na základe obrátov - 43,72 Eur. Naopak, navrhovateľ predložil výpis z účtu zo dňa 13.06.2008, podľa ktorého bol k tomuto dňu nový zostatok na účte 0,00 Sk. Z uvedených dôvodov okresný súd návrh ako nedôvodný zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 O.s.p. Hoci bol odporca v konaní plne úspešný a podľa § 142 ods. 1 O.s.p. by mu proti navrhovateľovi patrila náhrada trov konania, túto náhradu výslovne nežiadal, a preto mu okresný súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že odporca na zriadenom účte prečerpal finančné prostriedky do výšky 43,72 Eur. Tvrdil, že na účte odporcu bol evidovaný debetný zostatok, ktorý vznikol na základe uvedenej zmluvy a v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami (článok III. Časť A bod 19, 23 VOP). Zmluvná pokuta vo výške 20 Eur tvorí súčasť

žalovanej istiny a nárok na jej uplatnenie vyplýva z Dodatku k zmluve o účte - bonus zo dňa 21.11.2006. Predmetom uvedeného dodatku je poskytnutie bonusu klientovi vo výške 600,- SKK/20,00 Eur, ktorý je mesačne odrátavaný z poplatkov na účte klienta, zároveň je v bode 6 tohto dodatku uvedené, že klient sa zaväzuje po dobu 24 mesiacov odo dňa podpisu tohto dodatku využívať účet tak, aby z dôvodov na strane majiteľa účtu nedošlo k predčasnému zániku zmluvy o účte, pokiaľ nebude táto podmienka dodržaná, bod 7 dodatku hovorí o povinnosti klienta zaplatiť banke zmluvnú pokutu v plnej výške bonusu. Navrhovateľ nedisponuje doručenkou preukazujúcou odstúpenie od zmluvy zo dňa 13.06.2008. Na účely doručovania je podstatným Čl. VIII, časť B, bod 6 VOP, podľa ktorého sa písomnosti a oznámenia banky považujú za doručené - ak sú zasielané poštou, na druhý pracovný deň odo dňa odoslania. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania v celkovej výške 29,08 Eur s DPH (za 1 úkon - podanie odvolania a režijný paušál vo výške 7,81 Eur), na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Odporca sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie nebolo potrebné nariaďovať.

V sporovom konaní, o ktoré ide aj v prejednávanej veci, platí dispozičná a prejednacía zásada. Prejednacía zásada spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti, rozhodné pre posúdenie daného prípadu, a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou účastníkov konania, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej. Úprava vychádza z toho, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch a ukladá im označiť dôkazy k preukázaniu tvrdenia. Účastník má teda povinnosť tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.) a povinnosť dôkazu. K splneniu tejto povinnosti je zaviazaný každý účastník konania. Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky. Sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; len súd ale rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná (viď § 120 ods. 1 O.s.p.). Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia za navrhovateľa a vyhľadávať potrebné dôkazy. Nie je povinný po nich pátrať ani by tak dosť dobre nemohol urobiť, pretože by musel vyhľadávať skutočnosti, ktoré sa týkajú rozmanitých súkromných vzťahov medzi účastníkmi. Tie mu nie sú pravidelne známe a vôbec dostupné. Ako konštatoval okresný súd, navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, aké obraty boli uskutočnené na účte odporcu, a že konečný zostatok tak bol na základe obrátov - 43,72 Eur. Ani v sporovom konaní úprava neopúšťa zásadu materiálnej pravdy ako protipól zásady formálnej pravdy. Zásada materiálnej pravdy je vyjadrená najmä v § 153 ods. 1 O.s.p. tak, že základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. Ak si účastník nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má to ten procesný následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. K naplneniu tohto následku došlo aj v prejednávanej veci. Navrhovateľ teda vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam uvedeným v návrhu na začatie konania, dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy v konaní nepreukázal.

Taktiež okresný súd správne zamietol nárok na zaplatenie sankčného úroku vo výške 20 % ročne zo sumy 43,72 Eur. Okresný súd tak urobil z dôvodu neunesenia dôkazného bremena o tom, že došlo k predčasnemu zániku zmluvy o bežnom účte z dôvodu nepredloženia dôkazu o zaslaní odstúpenia od zmluvy. Doručenie návrhu vrátane prílohy obsahujúcej odstúpenie v priebehu súdneho konania odporcovi však už možno označiť za dôkaz o tom, že došlo k doručeniu odstúpenia od zmluvy. Tento nárok je však podľa názoru odvolacieho súdu nedôvodný z iného dôvodu. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by konaním odporcu vznikli predpoklady pre odstúpenie od uzavretej zmluvy. Aj v liste zo dňa 10.06.2008, odstúpenie od zmluvy, navrhovateľ len všeobecne konštatuje vykazovaný debetný zostatok. V konaní navrhovateľ jednoznačne nepreukázal základ a výšku uplatňovaného nároku, keďže

z tvrdenia navrhovateľa nie je zrejmé, na akom základe a z akého právneho dôvodu debetný zostatok vznikol tak, ako správne konštatuje okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia. Pokiaľ nebola zistená dôvodnosť uplatnenej pohľadávky, nemožno priznať dôvodnosť ani nárok na sankčný úrok (ktorý je svojou povahou zmluvnou pokutou) vo výške 20 % ročne za obdobie od 14.06.2008 do zaplatenia. Nárok na tzv. sankčný úrok by znamenal aj duplicitný postih odporcu.

Ak okresný súd zisťoval skutkový stav z dôkazného tvrdenia navrhovateľa ako aj z jeho dôkaznej iniciatívy v konaní (§ 101 ods. 1, § 120 ods. 1 O.s.p.), správne okresný súd uvedené zistenie skutkovej okolnosti vyhodnotil tak (§ 153 ods. 1 O.s.p.), že navrhovateľ v konaní neunesol bremeno tvrdenia dôvodnosti uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy.

Na základe uvedených skutočností, odvolací súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si nárok na náhradu trov odvolacieho konania návrhom neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a zo spisu mu ani žiadne trovy nevyplynuli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.